

Her Şartta Namaz

“Namaz mü’minlere vakitli olarak farz kılınmıştır.” — (Nisâ, 4/103)

Namaz Her Hâl ve Şartta Kılınmalıdır

Hiçbir şey; iş, ticaret, görev, meşgale ve mazeret mü’mini namazdan alıkoyamaz. Bu görevin yerine getirilmesi için dinimiz her türlü kolaylığı sağlamıştır. Su bulamayanlar teyemmüm ederek, bir tehlikeden korkanlar yaya veya binit üzerinde, yolcular dört rekatlı farzları ikişer rekat olarak, zaruret ve ihtiyaç hâlinde öğle ile ikindi, akşam ile yatsı namazlarını birleştirerek (cem) kılabilirler. Savaş hâlinde olanlar, nasıl güçleri yetiyorsa o şekilde; korku hâlinde olanlar yürüyerek veya binit üzerinde; ayakta durmaya güçleri yetmeyen hasta ve özürllüler oturarak, buna da güçleri yetmeyenler yatarak namazlarını kılabilirler. Kadınların özel hâlleri, deli olmak, bayılmak ve unutmak hariç namaz kılmamanın hiçbir mazereti yoktur. İman kalbine yerleşmiş bir Müslümana namaz kılmak ağır gelmez. Mü’min, namazlarını aksatmaz, onları zevkle ve isteyerek eda eder. Yüce Allah, Kur’ân’da namazı üşene üşene kılmayı ve terk etmeyi münafıkların hâli olarak anlatmıştır.

Namaz Kılmamanın Hükmü

Namaz kılmamak büyük günahdır. Namazı kılmayan kimse, ya farz oluşuna inanmamıştır ya da ihmalkârlık ve tembellikle terk etmiştir. Farz oluşuna inanmayan kimse mü’min olamaz. Farz olduğuna inanıp da tembellikle terk eden kimse ise büyük günaha girmiştir. Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem): “Kim ikindi namazını terk ederse ameli boşa gider.” ve “Kim kasten namazı terk ederse Allah ve Resûlü’nün zimmetinden beri olur.” buyurmuştur. Başka bir hadiste ise: “Kim namazına devam ederse bu namaz kıyamet gününde onun için nur, delil ve kurtuluş olur. Kim namazına devam etmezse onun nuru, delili ve kurtuluşu olmaz. O kimse kıyamet gününde Karun, Firavun, Haman ve Übey İbn Halef ile beraber olur.” denilmiştir. İslâm âlimleri bu hadislerin, mü’minleri namazı terk etmekten sakındırmak amacıyla söylendiğini beyan etmişlerdir.

Niçin Namaz Kılmalıyız?

Namaz, kelime-i şهادetten sonra İslâm’ın en büyük rüknüdür. Efendimiz’in (sallallahu aleyhi ve sellem) son vasiyetidir. Mü’min, ahirette ilk önce namazdan hesaba çekilecektir. Namaz, kişiyi Allah’a yaklaştırır, nimetlere şükür vesilesidir, günahları bağışlatır, kabir azabından kurtarır. Namaz hem dünyada hem ahirette huzurun, yardımın ve kurtuluşun anahtarıdır. Bu sebeple mü’min hangi şartta olursa olsun namazını terk etmemelidir.

Namaz, İman ve İslâm İlişkisi

İmanla namazı birbirinden ayırmak mümkün değildir. Namaz, imanın pratiğidir; iman ise namazın ruhudur. Namaz olmadan iman zayıflar, iman olmadan namaz ruhsuz kalır. Efendimiz: “Bir insanla şirk ve küfür arasında en önemli vesile namazın terkidir.” buyurarak imanla namaz arasındaki bağı açıkça ortaya koymuştur. Kul, namaz kıldıkça imanı güçlenir, imanı güçlendikçe namaza daha çok sarılır. “Kalbim temiz” deyip namazı terk etmek ise boş bir iddiadır; iman ibadetle beslenir. Mescit yolu, oruç, zekât, hac ve diğer ibadetler imanı ayakta tutan sütunlardır.

Zor Şartlarda Namaz

İbadetlerin değeri, insana verdikleri zahmetle ölçülür. Zor zamanlarda yapılan ibadetler daha değerlidir. Hayırlı işlerdeki meşakkat, sevabı artırır. Resûl-ü Ekrem (sallallahu aleyhi ve sellem): “Zor şartlarda dahi eksiksiz abdest almak, mescide gidip gelmek ve bir namazdan sonra diğerini beklemek hataları siler, dereceleri yükseltir.” buyurmuştur. Efendimiz savaşlarda bile namazı terk etmemiş, Bedir’in en çetin anlarında dahi ashabıyla cemaatle namaz kılmıştır. Kur’ân, Nisâ Sûresi 102. âyette bu durumu anlatır. Bugün de mü’min hiçbir bahaneyle namazı terk etmemelidir. İş, okul, yoğunluk, izin sorunu bahane edilmemelidir. Namaz için çabalayan insana Allah kolaylık verir. “Birkaç namaz kazaya kalsa ne olur?” dememeliyiz; bir vakit namaz, bütün dünyaya bedeldir. Çünkü namaz, hangi şartta olunursa olunsun terk edilemeyecek bir kulluk borcudur.